

Maap. 2. XI. 1937^M

Kokemäki, Kuoppala. Pronssikautisen kätkölöydön

(KM 10732) löytöpaikan tarkastus 20/11 1937.

Liitteet: 2 karttaa ja 3 valokuvaa.

Marraskuun 19 päivänä 1937 saatiin Kansallismuseoon Kokemäen Maatalousmuseon johtajan, pankinjohtaja K. E. Kallion lähettyksenä joukko pronssikauden esineitä, yhteensä 9 kpl. (KM 10732), jotka oli löydetty Kokemäen Kuoppalan kylästä. Muinaistieteellisen Toimikunnan määräämänä matkusti allekirjoittanut iltapäivällä Kokemäelle suorittaakseen seuraavana päivänä löytöpaikan tarkastuksen.

Löytöpaikka on Kokemäenjoen pohjoispuolella, Kuoppalan kylään kuuluvan Rantalan talon maalla. (Rantala kuuluu nykyään maanviljelijä Vihtori Penttilälle, joka omistaa toisenkin talon, Penttilän, jossa asuu). Se on Tulkkilasta (Kokemäen kirkonkylästä) pohjoiseen vievän maantien varrella, n. $\frac{1}{2}$ km pitäjän vanhasta kirkosta (karttaliitteellä 1 merk. sakasti) pohjoiseen, tien vasemmalla puolella, ensimmäisellä vastaantulevalla metsäisellä harjanteella. Tämän etelärinteellä on pienasuntoja (ks. valokuvaa N:o 1). Kuvassa tien vieressä näkyvän punaisen rakennuksen, Vähämäen asunnon, ulkokuonerakennuksen takana on mäennyppylä, metsäisen harjanteen osa, jonka halki tänä syksynä oli tehty tie kuvassa 1 äärimäisenä vasemmalla näkyvälle uudelle Setäsen asunnolle. Kokemäen - Lauttakylän maantietyötekijät olivat saaneet Penttilältä luvan ottaa paikalta soraa sitä vastaan että tekisivät puheenaolleen tien. Mäennyppylää puhkaisuksessa, sen korkeimmalta kohdalta, löysivät työmiehet Matti Mattila ja Kalle Mäenpää (os. Kyttälä) tällöin lokakuun 20 p:n paikkeilla n. 80 cm syvästä mainitut esineet, jotka olivat yhdessä rykelmässä suuren kuusen juurien alla. Esineitä säily-

tettiin useita päiviä ämpäriässä Vähämäen vajassa, mutta vei Mattila ne viimein Kokemäen museoon.

Käydessäni paikalla 20/11 yhdessä löytäjän Matti Mattilan ja pankinjohtaja K. E. Kallion kanssa, voin vain todeta, että tie jo oli valmis ja löytökohta siis kokonaan hävitetty. Soraa ei myöskään enää ajettu, vain paikalle jääneitä maantien varteen kasattuja kiviä ajettiin rakennustarkoituksiin. Kuten kartasta N:o 2 ja valokuvista 2-3 kuitenkin käy ilmi, oli osamäennyppylää vielä säilynyt, mutta sen leikkauksessa ei voinut havaita mitään kulttuurikerrosta ja leikkaus oli nyt 4-5 metrin päässä löytökohdasta. Onkin varmaa että kyseessä on kätkölöytö, joka on kaivettu maahan. Löytäjät väittivät ottaneensa tarkoin kaikki esineet talteen, ja tuntuukin luultavalta että asia on niin, kun kerran - niinkuin sanottiin - kaikki maantielle viety sora oli paikalla seulottu 2 cm silmäisellä seulalla.

Maanviljelijä Penttilä, jonka luona myös kävin, lupasi, ettei paikalta enää tämän talven kuluessa ajettaisi soraa. Kun maa jo oli lumessa tyydyin niinollen vain paikan kartoitukseen ja valokuvaamiseen.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 1937.

Ella Kivikoski

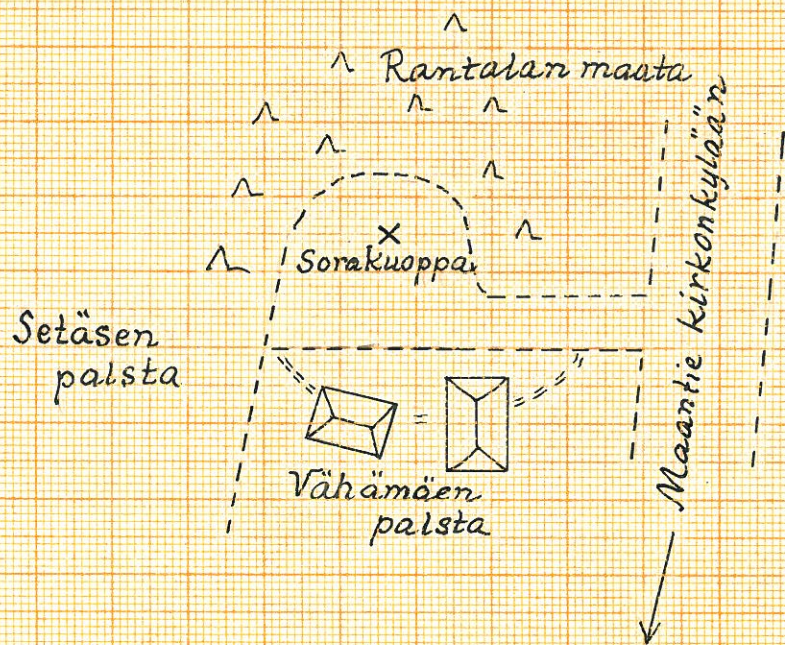
1. Pronsiik. kätkölöydön K.M. 10732 löytö-^{l. 11314.}
paikka tien vasemmalla puolella näkyvän
Vähämäen asunnon ulkohuonerakennuksen
takana. Kuva S:stä päin.

2. Mäennyppylä, josta kätkö on löydetty^{l. 11315.}
nyk. tiellä sorakuopan korkeimman
paikan kohdalla.

3. Sama paikka toiselta suunnalta ja^{l. 11316.}
lähempää. Mies, löytäjä Matti Mattila,
löytöpaikalla.

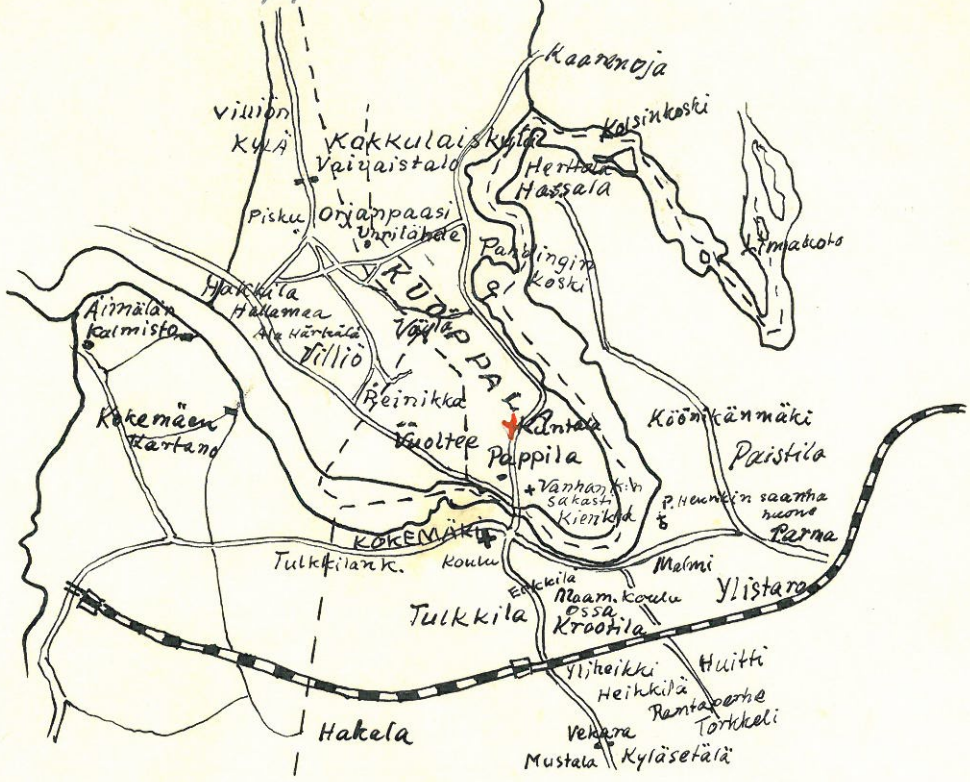

X Löytöpaikka.

0 5 10 15 m

Kokemäki, Kuoppala.
 Pronssikautisen kätkölöydön
 KM 10732 löytöpaikka
 Rantalan talon maalla.
 Ella Kivikoski 1937

Kokemäki, Kuoppala.

S. Kivikoski 1937.